

РУКОМЕТНИ САВЕЗ СРБИЈЕ

11000 Београд, Обилићев венац 4/II rss@eunet.rs <http://rss.org.rs>
011 2621450 011 3036775 МБ: 07062915 ПИБ: 100147431 Рачун: 355-1029224-63

07-627/6

25.10.2012.

СТАЛНА АРБИТРАЖА РУКОМЕТНОГ САВЕЗА СРБИЈЕ у саставу заменик председника арбитраже председник Већа Златибор Каначки, Ристо Лекић и Александар Зарић чланови већа са записничарем Марком Петковићем у предмету бр. 07-627/1 по тужби Марије Обрадовић из Панчева против ЖРК Црвена звезда из Београда ради раскида уговора, вредност спора 10.000 динара је дана 25.10.2012. године донела следећу:

ОДЛУКУ

УСВАЈА се тужбени захтев тужитељице Марије Обрадовић из Панчева, па се:

1. Раскида основни уговор у међусобним правима и обавезама закључен 1.7.2011. под бројем 11/2011и оверен код ОРЦ Београд дана 14.9.2011.под бројем 998 између тужитељице и туженог,
2. Раскида се посебни уговор у међусобним правима и обавезама закључен дана 1.7.2011. под бројем 11А/2011 између тужитељице и туженог,
3. Утврђује се да тужитељица има основано потраживање према туженом у износу од 1.760 евра,
4. Утврђује се да тужени има основано потраживање према тужитељици у случају њеног преласка у клуб у Србији у износу од 1.250 евра,
5. Врши се пребијање наведених потраживања, па се обавезује тужени да тужитељици исплати износ од 510 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате у року од 15 дана под претњом извршења,
6. Обавезује се тужени да плати тужитељици на име трошкова арбитражног поступка износ од 30.000 динара у року од 15 дана под претњом извршења.

Jasta

СРБИЈАГАС

ПОШТА

aqua
viva

KAŠTEL-BOKA

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Тужбом од 16.7.2012. тужитељица је предложила доношење одлуке, као у изреци, с тим што је предложила да се утврди њено потраживање у износу од 2.800 евра. У тужби наводи да јој је клуб према закљученим уговорима остао дужан укупан износ од 2.800 евра, обзиром да јој је током трајања уговора био дужан да исплаћује месечно 200 евра на име стипендије и то за 12 месеци, као и 100 евра месечно на име стана.

Међутим, тужила наводи да јој је клуб извршио само делимичну исплату тако што јој је током трајања уговора од годину дана исплатио само износ од 80.000 динара, што практично представља 800 евра у динарској противвредности.

Даље наводи да је према посебном уговору предвиђено да играчица може прећи у било који клуб у Србији по истеку уговора уз обештећење у износу од 5.000 евра с тим да пола ове суме у износу од 2.500 евра, клуб исплаћује играчици.

Због тога тужитељица сматра да на име играња у трајању од једне године клубу припада обештећење у износу од 2.500 евра, с тим да је клуб дужан по том основу играчици 1.250 евра.

У одговору на тужбу тужени је оспорио право тужитељице на раскид уговора из разлога што није извршавала своје обавезе у смислу редовног доласка на тренинг и залагања на утакмицама, због чега је играчици умањивана месечна исплата, али без посебног доношења одлуке дисциплинског органа.

Уз одговор на тужбу клуб је доставио преглед исплата и дуговања играчици из којег се види да закључно са августом 2012. клуб је до тада играчици исплатио укупно 800 евра, тако да јој дугује свега 1.760 евра.

Због тога клуб сматра да тужитељица нема право на раскид уговора.

На седници Сталне арбитраже дана 25.10.2012. играчица је истакла у својој изјави да приликом исплата месечних примања није добијала никакве одлуке о кажњавању, већ да је само од председника клуба Славенка Жерајића добила писмену дисциплинску пријаву и то након подношења захтева за исписницу.

На истој седници представник клуба Мирко Марковић изјавио је да је клуб спреман да закључи поравнање, али само под условом да играчица на име обештећења исплати клубу 10.000 евра.

Овај износ се наводно помиње у анексу уговора, за који представник клуба изјављује да није видео и да не зна зашто није приложен уз одговор на тужбу.

Током седнице веће је извело доказни поступак читањем основног и посебног уговора о међусобним правима и обавезама, читањем прегледа утврђених примања, односно исплата играчици, као и саслушањем играчице и представника клуба, па је на основу тога Веће утврдило следеће чињенично стање.

Уговор између клуба и играчице закључен је 1.7.2011. у трајању на две године. Посебним уговором закљученим истог дана предвиђено је

Гаста

СРБИЈАГАС

ПОШТА

aqua
viva

KAŠTEL-BOKA

право тужитељице на месечну стипендију у износу од 200 евра и то 12 месеци годишње, као и 100 евра месечно на име стана.

Чланом 8 из посебног уговора предвиђено је да играчица може прећи у било који клуб по истеку уговора у Србији уз обештећење у износу од 5.000 евра, с тим да половина суме обештећења припада играчици.

На основу прегледа извршених исплата, као и дуговања који је од стране клуба предат уз одговор на тужбу, утврђено је да клуб дугује играчици, закључно са августом 2012. укупно 1.760 евра.

Према изјави играчице она прелази у други клуб у Србији, а то је ЖРК Миленијум из Београда.

На основу овакво утврђеног чињеничног стања Веће сматра да је основан тужбени захтев тужитељице у делу за раскид оба уговора, из разлога што клуб није благовремено извршавао своје уговорне обавезе, а све то у смислу члана 124 Закона о облигационим односима.

Међутим, међу странкама није спорно, јер је и сам клуб признао да у том моменту дугује играчици 1.760 евра за једну годину играња, а како је тачком 8 уговора предвиђено да обештећење за прелазак у клуб у Србији након истека уговора износи 5.000 евра, што значи да обештећење за играње у трајању од једне године износи 2.500 евра, од чега једна половина припада клубу, а једна играчици, то је Веће утврдило да је потраживање играчице према клубу укупно 1.760 евра, па када се исто пребије са припадајућим обештећењем клуба у износу од 1.250 евра, то произилази да је обавеза клуба да по раскиду уговора играчици исплати износ од 510 евра у динарској противвредности.

Веће је ценило чињеницу да је у основном уговору, и то у члану 3, предвиђено да исти престаје да важи 30.6.2012, али сматра да оа чињеница није од утицаја на исход спора обзиром да је у истом члану наведено да се исти закључује на временски период од две године.

Веће је посебно имало у виду и остале наводе како у тужби тако и у одговору на тужбу, али сматра да исти нису од утицаја на доношење овакве одлуке, па је на основу члана 68-71 Правилника о Сталној арбитражи РСС одлучило као у изреци.

Поука о правном леку:

Против ове одлуке није дозвољена жалба нити било који други правни лек и она је коначна.

Gasta

СРБИЈА ГАС

ПОШТА

аува
viva

KASTELOVKA

